

دا کتاب له اصلاح انلاین څخه ډاونلوډ شوی

تاسې کولی شئ له همدې سایټ څخه په زرگونو اسلامي او تحلیلي مقالې، په سلگونو اسلامي ویډیوگانې او ترانې او بېلابېل کتابونه

ډاونلوډ کړئ

ادرس: www.Eslahonline.net

د کتاب ځانگړنې

د کتاب نوم: دمحمد صلی الله علیه وسلم د نبوت په اړه د تورات او انجیل وړاندوینې!

لیکوال: ارواښاد احمد دیدات

دري ژباړه: محمد هارون خطیبي

پښتو ژباړه: راحت گل زیارمل

salam_qalam@yahoo.com

almadena786@gmail.com

خپرونډی: دافغانستان د ټولنیزې اصلاح او پرمختګ ټولنه - فرهنگي خانګه

ایمیل: Library@EslahOnline.net

وېب سایټ : www.EslahOnline.Net

لومړی فصل

سريزه

بناغلی ریس، بناغلیو، اغلیو اوگرانو حاضرینو!

ستاسو لپاره دنن شپې دمناظري موضوع ((سپيڅلی کتاب ²⁶ دمحمد (ص) په اړه څه وايي؟)) عجيبه او حيرانوونکی ده دا ځکه چې ويناوال يو مسلمان دی او سړی حيرانېري چې څنگه کيدلی شي چې يو مسلمان دې ديهودو او عيسويانو له کتابونو وړاندوينې روايت او نقل کړي؟ دېرش کاله وړاندې مې دځوانۍ په ورځو کې دهيتين په نامه د الوهياتو له يوه پوه او پادري سره گډې خبرې اترې لرلې.

دکلیسا پاپ يا هنري کيسنجر؟

نوموړي پادري دسپيڅلي کتاب وړاندوينې روايت او بيانولې، هغه ادعا لرله چې دشوروي اتحاد جوړيدل اودقيامت ورځ دسپيڅلي کتاب په وړاندینو کې راغلي دي. هغه خپلې دعوي اوږدوالي او غوښتل يې چې ثابت کړي چې سپيڅلي کتاب حتا د تيکا دپاپ په اړه هم وړاندوينې کړي دي. نوموړي دخپلې دې ادعا په اړه ((حيوان ۶۶۶)) ته چې دسپيڅلي کتاب د نوي عهد په اصحابو کې دوروستۍ وچې په باب کې ذکر شوی گوته نيوله او ادعا يې کوله چې گواکي دکلیسا دپاپ په اړه چې دهغه په عقیده په ځمکه کې دخداي (ج) استازی دی نوموړې وړاندوينه نازله شوې ده. که څه هم يومسلمان ته نه بنايې چې درومن کاتوليکانو او

²⁶ سپيڅلي کتاب، عيسويان خپل مذهبي کتاب انجيل ته وايي.

پروتستانتو په دنني مخالفتونو کې برخه واخلي، خو په هر صورت، بايد گوته ورته ونيول شي چې د((حيوان ۶۶۶)) په اړه دمسيحيانو وروستۍ څرگندونې دادې چې له هغه نه مراد دوکتور هنري کيسنجر ²⁷ دي. مسيحي عالمان تل ديوې ځانگړې څيرکۍ له مخې کوښښ کوي چې خپله ادعاسمه ثابته کړي.

دبناغلی هيتين ليکچر او خبرو زه دې ته تيارکړم چې پوښتنه وکړم چې: که سپيڅلي کتاب تر دې حده دمختلفو چارو په اړه وړندوينه کوي چې حتی پاپ ²⁸

او اسرائيل يې هم له ياده نه دي ويستې، نو داسلام دستر پيغمبر حضرت محمد (ص) په اړه چې دبشریت ستر لارښود او ژغورونکی دی خامخا بايد وړاندوينه او خبرې ولري.

ددې خبرې دځواب پيدا کولو په لټه کې ديوه ځوان په حيث مې دمسيحي منابعو سره لیده کاته کول او په دې اړه مې دهغوی په درسونو او ويناوو کې گډون کاوه، او هر هغه څه چې په لاس راتلل ددې لپاره مې لوستل ترڅو وپوهېږم چې دمسيحيانو سپيڅلي کتاب داسلام دستر پيغمبر (ص) په اړه څه وييلي دي؟

دنن شپې کيسه مې ديوې هالنډۍ کلیسا ديوه پادري سره دليدلو کتلو په اړه ده چې ستاسو په حضور کې يې وړاندې کوم.

²⁷ هنري کيسنجر دامريکا پخوانی خارجه وزير هغه يهودی دي چې داسلام

اومسلمانانو سره په دوښمنۍ کې نوم لري.

²⁸ دويم پاپ جانپال

ديارلسمه شميره نېکبخت (خوش چانس):

زه د ترانسوال²⁹ سيمې ته بلل شوی وم چې د سرور کاینات حضرت محمد(ص) دمبارک ميلاد په اړه وينا وکړم بڼه پوهيدم چې د ترانسوال اوسيدونکي په افريقايي³⁰ ژبه خبرې کوي تردې چې هندو توکمه خلك هم په هماغه ژبه غږيږي. ددې لپاره چې دهغوئ په منځ کې ځان پردې احساس نکړم نو ومې غوښتل چې له دې ژبې سره هم اشنايې پيدا او په ابتدايي ډول يو څه ترې زده کړم. د تيليفون لارښود کتابگوټي مې پرانېست د افريقايي (هالنډي) کليساگانو دشمېرو په وهلو مې پيل وکړ. هرې کليسا ته به مې خپله موخه له دوی سره خبرې او بحث بنسوله خوټولو به زما دوراندیزله اوريدو وروسته بڼسنه غوښتله او زما وړاندیز به يې ردکړ. زينی شمېره ديارلسمه وه چې زما له بڼه بخته زما دخوښۍ او راحت لامل وگرځيده. پادري (فارن هيردن) له ماسره ژمنه وکړه چې شنې (خالي) په ورځ له غرمې وروسته به مې دهغه په کور کې دمناظرې لپاره ومنې. داهماغه ورځ وه چې زه پکې ترانسوال ته روانېدم هغه دخپل کور په برنډه کې زما تو دهرکلی وکړ او ويې ويل: که خوښه دې وي نو زما خسر به هم چې له ((فری ستیټ)) ايالت څخه راغلی دی په خبرو اترو کې برخه واخلي؟ ماهم پرته له زړه نازړه توب نه ورسره ومنله او درې واړه دپادري په کتابتون کې خبرو ته کېناستلو.

²⁹ ترانسوال دجنوبي افريقا يو شمالي ايالت دي.

³⁰ افريقانس (Afrikaans) د هالنډي سپين پوستو ژبه ده چې په جنوبي افريقا کې د توکميزو توپيرونو دحکومت په وخت کې دهيواد دلومړۍ ژبې په حيث کارول کيده.

ولې يې هېڅ نه دي ويلي !! ؟

پادري مې وپوښت چې ستاسو سپېڅلي کتاب داسلام دستر پيغمبر محمد (ص) په اړه څه وايي ؟ پرته له ځنده يې ځواب راكړ ((هېڅ نه وايي)) پوښتنه مې وكړه ((ولې يې دهغه په اړه څه نه دي ويلي ؟)) او زياته مې كړه چې ستاسو دوينا له مخې: ((سپېڅلي كتاب دشوروي اتحاد دپاڅون، دقيامت دورځې او حتا درومن كاتوليڪ كليسا د پاپ په اړه هم وړاندوينې لري ؟)) هغه وويل: بلې، سمه ده، ولې دمحمد (ص) په اړه هېڅ نه وايي ((بيامې وپوښت)) ولې يې دهغه (ص) په اړه هېڅ هم نه دي ويلي ؟ بيشكه چې محمد(ص) ديوه لوى امت چې له ميليونونو مومنانو جوړ دي بنسټگر او لارښود دي چې دغه مومنان دلازېنوونې او تعليماتو له ليارې په لاندې چارو ايمان لري.

۱- په معجزوي ډول (بې پلاره) زيږيدنه.

۲- حضرت عيسى مسيح الله (ع)

۳- او دحضرت عيسى عليه السلام پر معجزو، چې مړي به يې دالله (ج) په خوبه ژوندي كول، له مورنه زېږېدلي رانده او دبرگي (پيس) مرض ناروغان به يې رغول.

خامخا دداسې يولوى لارښود په اړه چې له عيسى عليه السلام اودهغه موربې بې مريم نه په درنښت سره يادونه كوي بايد سپېڅلى كتاب يو څه وينا ولري))

له فري سټيټ بنار څخه راغلي سپين ږيري ميلمه له لورنې په ډكه لهجه وويل: ((ځويه ! زه له پنځو سوكالو راپه دېخوا سپېڅلي كتاب لولم.

که دمحمد په اړه يوآيت هم و، نو زه پرې پوهيدم)) ايا يوه وړاندوينه هم په حضرت محمد(ص) پورې اړوند نده ؟ !

پوښتنه مې وكړه: ((ستاسو دوينا له مخې، ايا دعتيق (تورات) په زمانه كې په سلگونو وړاندوينې دحضرت عيسى (ع) په اړه موجودې نه وې ؟)) پادري په خبره كې راولوبد ((په سلگونو نه بلكه په زرگونو وړاندوينې شته دي)) ومې ويل: ((زه دسپېڅلي كتاب ديودپاسه زرو وړاندوينو په اړه چې دعيسى (ع) په اړوند يې كړي دي له تاسې سره مخالف نه يم، ځكه چې مسلمانان او ټوله اسلامي نړۍ دتورات دوړاندوينو له اوريدلو او ليدلو پرته دعيسى (ع) په پيغمبرۍ ايمان لري. پر عيسى (ع) دمسلمانانو ايمان لرل دحضرت محمد (ص) دوينا له مخې دى نن ورځ دحضرت محمد (ص) پيروان يانې له نهه سوه ميليوونه ډير مسلمانان (دا بحث او خبري اتري په اويامو (۷۰) ميلادي كلونو كې شوې دي، دنوي احصايې له مخې دنړۍ دمسلمانانو شمېرې نږدې دوه ميليارده تنو ته رسېږي. ((ژباړن)) حضرت عيسى (ع) ته درناوي لري اودخدای (ج) ديوييغمبر په حيث يې پېژني. او هغوى دمسيحيانو دلايلو ته اړتيا نلري چې دهغوى قناعت پرې دمسيح (ع) په اړه حاصل شي.

بناغلی پادري ! ايا دعيسى (ع) په اړه دزرگونو وړاندوينو څخه يوه وړاندوينه چې حضرت عيسى (ع) پكې په نامه يادشوی وي او په سپېڅلي كتاب كې موجوده وي راته ويلى شى ؟

دمسيح (Messiah) اصطلاح چې په (Christ) ژباړل شوې ده اسم نه بلكه لقب دي. ايا كومه وړاندوينه په گوته كولى شې چې په ښكاره ډول پكې د حضرت مسيح (ع) نوم عيسى اود مور نوم يې پكې بي مريم

يادشوي وي. اودا چې دمسيحيانو په ژبه پلاريې يوسف نجار نومېده اودا چې دملك هيرود په وخت كې به دنيا ته راشي. او همدارنگه نور.....خونه يې شئ په گوته كولى.

خرنگه چې داډول تفصيلات په انجيل كې نشته نو بيا خرنگه ادعا كوي چې دانجيل ټولې وړاندوينې په عيسى (ع) پورې اړوند دي او بس؟

اسمانى وړندوينه (Prophecy) ؟

نوموړې پادري ځواب راکړ: ((وگورئ!، وړاندوينه په راتلونکي کې ديوې پېښې دپېښېدنې له انځور څخه چې په کلماتو کې وړاندې شي عبارت دی. چې کله هغه پېښه رامنځته شي نو بيا موږ د هغه وړاندوينې ريښتيني انځور په ښکاره او واضح ډول وينو.)) خبره مې ورپرې کړه ومې ويل: ((او هغه څه چې ته يې بايد وکړې هغه دا دي چې په انجيل کې ذکر شوي پېښه راواخلي او په خپلو دلايلو سره يې له رامنځته شوي پېښې سره تړاو ورکړ او پرې تطبيق يې کړې ؟)) هغه وويل: ((هو، همداسې ده.)) دهغه دځواب له اوريدوسره مې وويل: ((کچيرې داسې وي چې دسپېڅلي کتاب له زرگونو وړاندوينو سره دارنگه معامله کوي چې ترڅو ثبوت کړي چې دا وړاندوينې ټولې په عيسى (ع) پورې اړوند دي. نو ولې دغه ميتود دحضرت محمد(ص) په اړه اختيارنکړو ؟؟)) پادري راسره ومنله چې دا وړانديز يو عادلانه اومعقول وړانديز دی چې ستونزه پرې حل کېدی شي.

له هغه مې وغوښتل چې ((سفرتنبيه))³¹ بيرته کړي اوداتلسم باب اتلسم ايت وگوري، چې هغه همداسې وکړل، بيامې په افريقا يي هالنډي ژبه نوموړی ايت له ياده ولوست، چې يوه موخه مې ترې دافريقا يې ژبې عملي تمرين و.

(زه به دهغوئ له منځ (دبنی اسرائيلو له ورونو) نه ستا پشان يو پيغمبر هغوئ ته ورواستوم او هغه ته به ووايم چې خلکو ته څه ووايي، هغه به خلکوته زما له اړخه وياند (استازی) وي)³²

دحضرت موسى (ع) پشان پيغمبر:

خرنگه چې ايتونه مې په افريقايي ژبه ولوستل نوله پادري نه مې دژبې له سکتې گي. بښنه وغوښته، هغه ډاډ راکړ چې ډېر ښه مې ولوستل، بيا مې وپوښت: ((ايا ويلى شې چې دا وړاندوينې دچاپه اړه او په چاپورې اړوند دي ؟)) شېبه وروسته يې يې له ځنډه ځواب راکړ: ((عيسى)) په حيرانتيا مې وپوښتل ((ولې عيسى ؟ ! په داسې حال کې چې په دې ايت کې دهغه نوم نه دی ذکر شوی ؟)) ((هغه وويل)) خرنگه چې وړاندوينه په الفاظو کې دراتلونکې يوې پېښې د پېښېدنې له انځور څخه عبارت ده. نوددغه تعريف له مخې دې پايلې ته رسېږو چې دا کلمات د عيسى صفات بيانوي، گوره ! ددې وړاندوينې مهم توري وڅېړه چې وايي: ((دتا پشان يوييغمبر)) يانې دموسى پشان يو پيغمبر، نو دموسى پشان پيغمبر عيسى دی کنه. له پادري نه مې وپوښتل: ((دڅه له مخې عيسى (ع) دموسى (ع)

³¹ دتشنې سفر دمسيحيانو دکتاب بايبل پنځم فصل د ي.

³² دتشنې سفر: ۱۸-۲۰ ايتونه

پشان دي؟ ((ځواب داسې وه چې:)) لومړی دا چې موسی یهود وو او عیسی اهرم یهود وو، دویم دا چې موسی هم پیغمبر وو او عیسی هم پیغمبر وو. نوځکه عیسی دموسی پشان دی اوداتول هغه څه دي چې خدای تعالی یې په اړه موسی ته وړاندوینه کړې وه، چې ((دتاپشان یو پیغمبر)) ومې ویل ((ایا دعیسی اوموسی ترمنځ نور ورته والی هم شته؟)) بناغلی فارن هیردن ځواب راکړ چې هغه ددوی تر منځ نور ورته والی نه وینی، ورته ومې ویل: کچېرې دورته والی لپاره یوازې همدادوه ټکي معیار وټاکو نو دتشیې سفر داتلسم ایت وړاندوینه پرته له دې چې دیوځانگړي نوماند په اړه یې وگڼو، په سپېڅلي کتاب کې داسې ډیر خلك یاد شوي دي چې له موسی (ع) وروسته راغلي اودغه وړاندوینه یې په اړه صدق کوي چې دهغوی له ډلي: سلیمان، اشعیا، ازاخیل، دانیال، هوسع، جوییل، ملاچي، یحیی او نور... یادولی شو چې هم یهودان وو او هم پیغمبران نولوی دي یوازی عیسی (ع) دهغوی له منځه ددغې وړاندوینې لپاره وټاکه؟ ولې دادوه مخې؟ ددې دوه رنگیتوب لامل څه دی؟)) بناغلی فارن هیردن یې ځوابه چوپ ولاړ وو. ماخپلې خبرې لپسې اوږدې کړې: ((فکر وکړئ او دهغه څه په مرسته چې په دې بحث کې تېرشول دي پایلې ته رسیږو چې عیسی دموسی پشان نه دی اوله هغه سره ډیر ورته والی نه لري. که تیروتي یم نو دلورني له مخې مې تیروتنې ته پام راواړه.

دحضرت عیسی (ع) او موسی (ع) ترمنځ درې لوی توپيرونه: په داسې حال کې چې دهغه سره مې استدلال کاوه ومې ویل: ❖ ((لومړنی ټکی چې عیسی (ع) دموسی (ع) پشان نه دی، هغه دادی چې، ستاسو په عقیده عیسی خدای دی اوموسی خدای نه دی)) آیا همداسې نه ده؟)) هغه ځواب راکړ ((بلې، همداسې ده)) زیاته مې کړه: ((**نو ځکه عیسی (ع) دموسی (ع) پشان نه دی!**)) ❖ ((دویم داچې: ستا سو په عقیده عیسی دنیا دخلکو دگوناگونو په کفاره کې قربان شو، خو موسی د دنیاوالو دگوناگونو په کفارې کې نه دی مړ، ایا دا رښتیا ده؟)) بیا یې هم ځواب راکړ: ((ولې نه، رښتیا ده)) اوماله وخت نه په گټې اخیستنې سره وویل: ((نوځکه خو عیسی (ع) دموسی (ع) پشان نه دی!)) ❖ ((دریم داچې ستاسو (مسیحیانو) په عقیده، عیسی ددرې ورځو لپاره جهنم ته لاړ، اوموسی مجبور نشو چې درې ورځې په جهنم کې تېرې کړي. ایا همداسې ده؟)) په ورو غږ یې وویل: ((هو)) اوما زیاته کړه: ((نوځکه، عیسی (ع) دموسی (ع) پشان نه دی!)) ((بناغلی پادري! دا هغه حقایق دي چې پوره اونه ردیدونکي دي لیکن عقیدوي مسایل دي چې دکمکیانو له پوهېدنې پورته دي چې دهغوی په راگډولو سره یې دخطاوتېروتنې امکان شته، نو اجازه راکړه چې له دې هم په ساده مسایلو اودلایلو بحث او خبرې اترې وکړو، چې که کوچنیان یې اوریدوته راوبولو نو په اسانه سره پرې وپوهیږي. څنگه اجازه راکوي؟)) نوموړی ددې وړاندیز په اوریدو خوښ شو.

دوهم فصل

(۸) ساده اومنونکي ټکي

موراو پلار:

((موسى (ع) مور او پلار لرل، او محمد(ص) هم پلار اومور لرل، ولي عيسى (ع) يوازې په مور پورې منسوب دى اود انسانانو له ډلې کوم پلار نه لري. ايا رښتيا وایم ؟)) هغه وويل: ((هو)) اوما په افريقايې ژبه وويل: ((نو ځکه عيسى دموسى پشان نه دى، ولي محمد(ص) دموسى پشان دى!))

له پلار پرته زېږېدنې معجزه:

((موسى (ع) او محمد(ص) دواړه په طبيعي ډول زېږېدلي دي، يعنى له مور او پلاره زېږېدلى دي خو عيسى (ع) دالهي معجزې پرمت زېږدلى دى، په انجيل کې راغلي دي: ((دعيسى مور مريم چې د يوسف په عقد کې وه، له واده مخکې يې له هغه سره دروح القدس پواسطه يوځايوالى وشو))³³ او انجيل (لوقا) بي بي مريم ته دېچي دزېږي په اړه وايي: ((مريم له پرنېتې وپوښتل: ((خوڅه ډول دارنگه يو کار امکان لري ؟ په داسې حال کې چې تر اوسه دهیچالاس ترما نه دى رارسيدلى ؟)) پرنېتې ورته وويل: روح القدس به پرتا نازل شي او دخداى دقدرت سيورى به پرتا پرېوزي...))³⁴

³³ متى (انجيل)، ۱: ۸

۹ لوقا (انجيل)، ۱ : ۳۴-۳۵

قرانکريم دعيسى (ع) دزېږېدنې معجزه په لښايسته او ښکاره ډول انځوروي، دمريم دمنطقي پوښتنې په اړه فرمايي: قالت رب انى يكون لى ولد ولم يمسنى بشر قال كذلك الله يخلق مايشاء اذا قضى امراً فانما يقول له کن فيكون ه آل عمران: ۴۷

ژباړه: (مريم) وويل: پالونکيه ذاته: زه به په څه ډول دخوى مورشم چې لا تراوسه هيڅ بشر پرما لاس نه دى لگولى، (پرنېتې) وويل: دابه الله تعالى (ج) داسې پيداکړي لکه څنگه چې يې هغه غواړي، کله چې هغه ديو کار پرېکړه وکړي نو چې ووايې شه، نو هغه (کار) وشي.

الله (ج) په انسانانو او حيواناتو کې دتخم کرلو ته اړ نه دى، که هغه (ج) ديوشي دپيداکېدو يوازي اراده وفرمايي نو هغه شى پرته له ځنډه منځ ته راځي، داده دعيسى (ع) دولادت نظريه د اسلام له نظره، لنډه دا چې پادري ته مې وويل: ((ايا دارښتيا ده چې په معجز ډول دپيدايننت³⁵ (آسا) په وسيله دموسى (ع) او محمد (ص) دپيدايننت برخلاف زېږېدلى دى ؟)) پادري ځواب راکړ: ((هو، رښتيا ده)) بيامې هم وويل: ((نو ځکه عيسى دموسى (ع) پشان نه دى خو محمد (ص) دموسى (ع) پشان دى، او خداى (ج) په تشنې سفر کې موسى (ع) ته فرمايلي: ((دتاپشان يعنى دموسى (ع) پشان)) او محمد (ص) دموسى (ع) پشان دي.

³⁵ يوحنا (انجيل)، ۱: ۱۱

نکاح او واده:

((موسى (ع) او محمد(ص) دواړو ودونه کړي و او د اولاد څښتنان وو، خو عیسی (ع) ټول عمر مجرد پاتې شوی دی. ایا دا خبره ریښتوني ده ؟))
 پادري ځواب راکړ: ((هو، ریښتوني ده)) اومابیا هم وویل: ((نو ځکه عیسی (ع) دموسی (ع) پشان نه وو خو محمد(ص) دموسی (ع) پشان دی))

عیسی (ع) بنی اسرئیلو ونه مانه:

((دواړه پیغمبران موسی (ع) او محمد(ص) په ژوندکې دخلکو لخوا ومنل شول او خلکو دهغوی پیروي وکړه. څرگنده ده چې یهودانو حضرت موسی (ع) ډیر وځوراوه چې په پایله کې یې هغوی دډېرو کلونو لپاره یوه بې سرنو شته او درپه دره زندگي ولرله خو لدې سره سره بیا هم یهودو دیوملت په حیث موسی (ع) هغوی ته دخدای (ج) داستازي په توگه منلی و. عربو هم په خپل وخت دمحمد (ص) دعوت مزاحمت کړی دی، هغه ته یې ازار ورکړ، تردې چې دخپل پلرني ټاټوبي پر پرېښودلو یې مجبور کړ او مدینې منورې ته یې هجرت وکړ. ولې مخکې له وفات نه په ټولیز ډول ټول عرب ملت هغه (ص) دخدای (ج) داستازي په توگه ومانه، خو سپېڅلي کتاب بیاد حضرت عیسی (ع) په اړه وایي: ((تردې چې په خپله خاوره (وطن) او په خپل قوم (یهودانو) کې چا ونه مانه)³⁶ تردې چې نن ورځ، یانې دعیسی (ع) له رسالته دوه زره کاله وروسته هم یهودانو هغه (ع) دخدای (ج) داستازي په توگه نه دی منلی. آیا همداسې نه ده ؟)) بناغلي فارن هیردن په ځواب کې وویل: ((ولې نه، همداسې ده)) نوومی ویل:))

³⁶ یوحنا (انجيل) ۱: ۱۱

نوځکه عیسی (ع) دموسی (ع) پشان نه دی، خو محمد(ص) د موسی (ع) پشان دي.

په دنیاکې حاکمیت:

موسی (ع) او محمد (ص) دواړه هم پیغمبران وو اوهم په دنیاکې دخپل وخت حاکمان وو.

پیغمبرهغه انسان دی چې دخدای (ج) له اړخه پر هغه وحې نازلېږي اوهغه هم دخلکو د لارښوونې لپاره اړ وي چې الهی وحې پرته له زیاتوالي او کموالي خلکو ته ورسوي. او حاکم ((پاچا)) هغه څوک وي چې دچا دژوند او مرگه واک ولري، اړینه نه ده چې هغه کس دې په سرتاج ولري یا نه، اویا هغه ته دې څوک پاچا یا حاکم ووايي یا نه. که هغه کس دخلکو دستاینې او سزا واک او اختیار ولري نوپاچا او حاکم باله شي. نو موسی (ع) دغه واک او قدرت لرلو. آیا دهغه اسراییلی سړي کیسه دې په یاد ده چې دشنبې (سبت)

په ورځ یې خس وخاشاک راټولول او موسی (ع) هغه په سنگسار (رجم) محکوم کړ ؟³⁷ په سپېڅلي کتاب کې داسې ډیرې بېلگې شته چې حضرت موسی (ع) دقوم مجرمینو ته سزا ورکړي وي. محمد(ص) هم همدغه شان واک او قدرت لرلو او دخلکو دژوند او مرگه پرېکړې به یې کولې. په سپېڅلي کتاب کې له داسې ډیرو پیغمبرانو نه یادونه شوې ده چې دنده یې یوازې او یوازې دالهی پیغام رسونه وه اودسزا ورکونې واک یې نه درلود. لکه: لوط(ع)، یونس (ع) دانیال

³⁷ دعدد سفر ۱۵: ۳۲

(ع)، عزير(ع) او يحيى(ع) چې هغوى يوازې دالهي شريعت د رسوني دنده درلوده، نه د شريعت اوقانون تطبيق. له بده مرغه چې عيسى(ع) هم له دې ډلې پيغمبرانو څخه و. دمسيحيانو كتاب دا ټكى په واضح ډول بيانوي: (كله چې عيسى(ع) دروم دحاكم پونتيوس پيلاطوس مخته راوستل شو اودپاچاهي دعوي په تور تورن و، نوعيسى(ع) دخپل ځان نه ددفاع په خاطر وويل: «عيسى وويل: زه دنيوي پاچا نه يم، كه وم نو پيرون به مې جنگيدل اوزه به داسې نه نيول كېدل، زماپاچاهي په دنيا پوري اړونده نه ده.»³⁸) دغه استدلال دروم پاچا مشرك پيلاطوس قانع كړ چې گوندي داسې (عيسى(ع)) ليونى شوى دى او دده پاچاهي ته كوم گواښ نه دى. عيسى(ع) داخروي پاچاهي دعوه كوله ياپه بله ژبه، دپيغمبري دعوه يې وكړه. ايا دا رښتياده؟) پادري د سرپه بنورولو سره وويل: «هو، رښتياده» اوماييا وويل: «نوڅكه عيسى(ع) دموسى(ع) په شان نه دى خو محمد(ص) دموسى(ع) پشان دى.»

عيسى(ع) كوم نوى شريعت رانه وور:

موسى(ع) اومحمد(ص) دواړو خپلو امتونوته نوي شرايع اوقوانين راوړل. موسى(ع) نه يوازې داچې د بنى اسرائيلو لپاره يې لسگونه الهى فرمانونه راوړل، بلكه دخپلو خلكو دلارښوونې لپاره يې نور جامع قوانين هم راوړل.

په لومړي سر كې محمد(ص) هم داسې يو قوم ته راو لېږل شو چې په ناپوهي او وحشت كې ډوب و عربو به په هغه وخت كې خپلې ميرمنې ميندې نكاح كولې، خپلې لونې به يې ژوندى بنخولې، شراب څښل، زناكول، دبتانو لمنانځنه او جواړي كول دهغه وخت دژوند يوه برخه گرځېدلې وه.

بناغلي گيبون په «دروم دامپراتوري زوال اورنگېدل³⁹» كتاب كې مخكې له اسلام څخه مخكې عرب داسې راپېژني: «بې احساسه او وينې بهوونكي انسانان، چې په ډير ستونځمن ډول به دهغوى او ددنيا دنورو حيواناتو توپير كېده.» رښتيا هم داسې څه څيز نه و چې دهغه وخت دانسان او حيوان توپير پرې شوى وي، ياپه بله ژبه، دانسانانو په جامه كې حيوانات وو.

محمد(ص) انسانان د تباهي او وحشت له كندې راوويستل او ويې ژغورل او د بناغلي توماس كارليسلي د وينا له مخې چې په خپل كتاب «دپوهې اورنا لازويانوته» كې ليكي: «دعربي ملت لپاره دا له سره نوې زيږيدنه وه چې هغوى يې تورتم نه رڼاته راوويستل، عرب قوم ددغه خوځښت په مټ يو نوى روح ترلاسه كړ او بيرته له سره ژوندى شو. شپانه اوسارايبى عربان چې دنړي له پيداينسته يې راپه دېخوا په دښتو كې بې نومه او بې نښانه ژوند درلود، يو دم دنړيوال شهرت څښتنان شول، او هغه كوچنى ملت دنړيوال شان وشوكت نه برخمن شو. ديوې پېړۍ په موده كې دعربو واكمني په لويديځ كې

تر ((گرانادا))⁴⁰ او په ختيځ کې د هندوستان تر ډيلي ورسېده چې د حق په روڼولو (روښانولو) کې د عربو نور دنړۍ يوه زياته برخه وځلوله.....)) رېښتوني ده چې حضرت محمد(ص) خپلو خلکو ته يو داسې قانون او شريعت راوړ چې، مخکې له دې يې بيخې ليدلې نه وو.

ولې ترکومه ځايه چې په عيسی (ع) پورې تړلې ده هغه دا چې کله يهودو پر هغه اودهغه پر بيغمبرۍ شک درلود چې دی به دروغجن وي او دخپل نوي شريعت اوقانون له مخې غواړي چې د يهودو تعليمات ترېښلولدې کړي نو عيسی (ع) کوبښن وکړ چې هغوی وپوهوي چې ده هيڅکله هم نوی شريعت له ځانه سره نه دی راوړی، دهغه له خپلې ژبې يې رانقلوو.

(گومان مه کوئ چې زه راغلی يم چې، دموسی (ع) اودنورو انبياړ صحيفې منسوخ کړم، زه ددې لپاره راغلی يم چې هغه پوره کړم اوسرته يې ورسوم، رښتيا! تاسو خبروم چې دتورات هغه احکام چې بايد عملي شي، يقيناً چې يو په يو به عملي شي....)⁴¹ په بل عبارت، هغه هيڅ نوی قانون او احکام رانه وړل، هغه راغلی و چې دتورات احکام اوقوانين عملي کړي، دادهغه پيغام و چې غوښتل يې يهودانو ته يې ورسوي.

ايا هغه غوښتل چې يهودان وغولوي چې دهغه هره خبره يهودان ومني، اوپه چل اودوکه د خپل نوی دين بنسټ کېدي اوپه هغوی يې

⁴⁰ دغرناطې ښار چې داسپانيې په شمال کې پروت دي.

⁴¹ (متی) انجيل ۵: ۱۷-۱۸

ومني؟ هيڅکله نه: دخدای (ج) استازی هيڅ وخت هم داسې کومې حيلې ته غاړه نه ږدي، چې له دغې ليارې دالله (ج) دين په خطر کې واچوي. عيسی په خپله دتورات قوانين عملي کړل، دموسی (ع) لسگونه فرمانونه يې عملي کړل، دشنبی ورځ ته يې داحترام په سترگه کتل. هيڅکله کوم يهودي پر هغه کومه گوتنيونه ونه کړې چې: ((ولې روژه نه نيسي؟)) يا ((ولې له ډوډۍ ماتولو وړاندې لاسونه نه مينځي؟)) په داسې حال کې چې دا ډول نيوکې يې تل دهغه په شاگردانو کولې، ولې هيڅ وخت يې پر عيسی (ع) دا تور ونه لگاوه ځکه چې هغه ديو ښه يهودي په حيث تورات اودنورو پخوانيو بيغمبرانو کتابونو ته درنښت درلود.

لنډه دا چې عيسی (ع) نه کوم نوی دين تاسيس کړ اونه يې دموسی (ع) او محمد (ص) پشان کوم نوی شريعت راوړ.

ايا دا رښتيا ده ښاغليه؟ ! زماډ پوښتنې په ځواب کې هغه بيا وويل: ((هو، رښتيا وايې)) او ماهم په خپل وار هماغه پخوانۍ خبره يو وار بيا تکرار کړه: ((نوځکه عيسی (ع) دموسی (ع) پشان نه وو، خو محمد (ص) دموسی (ع) پشان دي.))

ددريو وارو بيغمبرانو دمړينو پرتلنه:

((موسی (ع) اومحمد(ص) دواړه په طبيعي ډول له دې فاني نړۍ کډه شول او رحلت يې وکړ خو دمسيحيانو د عقيدې له مخې اودهغوی په وينا (عيسی (ع) پرصليب ځوړند په مظلومانه ډول ساه ورکړه.) پوښتنه مې وکړه آيا دروغ خوبه نه وایم؟)) پادري فان هيردن ځواب راکړ: ((بېخي رښتيا دي وويل)) او مازياته کړه: ((

نوڅکه عيسى (ع) دموسى (ع) پشان نه دى خومحمد (ص) دموسى (ع) پشان دى.))

د دهغوى په وينا عيسى (ع) په اسمانونو کې ويده دى:

((موسى او محمد (عليهما الصلوى والسلام) دواړه له وفات وروسته په ځمکه کې دفن كړي شول ولې ستاسو عيسويانو په وينا، عيسى (ع) په اسمان کې استراحت كوي.)) ربنيتيا وايم؟!)) پادري موافق وو، نو ومې ويل: ((نوڅکه عيسى (ع) دموسى (ع) په شان نه دي خو محمد (ص) دموسى (ع) پشان دي.))

درېم فصل

څو نور دلايل

اسماعيل دحضرت ابراهيم (ع) نومړني زوى:

څرنگه چې پادري په عاجزانه اومات ډول دمناقشهې له هرتكي سره سربسوراوه او راسره يې منله نو ماهم ورته وويل: ((بناغلى پادري! تراوسه خومې دتثنيې سفر د وړاندوينې يوټكي)) Like unto thee ((يانې)) ستاپشان (دموسى (ع) پشان) ((ايله واضح كړ او په ثبوت مې ورساوه خو نوموړې وړاندوينه له ځان سره نور څه هم لري لكه)) دهغوى [بني اسرائيلو ورونو] له منځه به ستا پشان پيغمبران ورولبېرم.....))

زموږ دبحث وړ جمله: ((دبنى اسرائيلو ورونو له منځه)) ده.

موسى (ع) او قوم يې (يهودان)، په دې ځاى کې ديو ځانگړي توکم (نژاد) په ډول مخاطب دي، او پرته له شك نه چې دهغوى ورونه عربان دي.

وگوره، خداى (ج) په سپېڅلي كتاب کې ابراهيم (ع) ته ((دخداى دوست)) ويلى دى. ابراهيم (ع) دوه مېرمنې دبي بي ساره او بي بي هاجره په نامه لرلې، بي بي هاجرې له ابراهيم (ع) نه زوى وزېراوه.)) هاجرې د ابراهيم (ع) لپاره زوى وزېراوه او ابراهيم (ع) هغه اسماعيل ونوماوه او ابراهيم (ع) خپل زوى اسماعيل واخست، بيا ابراهيم (ع) ځوى يې اسماعيل اونور نارينه او ځامن يې چې په كور کې وو دخداى

دفرمان له مخې سنت (ختنه) كړل.))⁴² تر ديارلس كلنۍ پورې اسماعيل (ع) د ابراهيم (ع) يواځينى زوى اوتكويه وه، كله چې د ابراهيم (ع) او الله (ع) ترمنځ ژمنه ترسره شوه. نو، الله (ج) له بي بي سارې نه ابراهيم (ع) ته يو بل ځوى هم وركړ چې، اسحاق ونومول شو چې، له خپل ورور اسماعيل نه ډېر كوچنى و.

د عربانو او يهودانو ترمنځ نږدېوالى:

كه اسماعيل او اسحاق د ابراهيم (ع) دوه زامن وي نو دوى يود بل ورونه هم دي. همدارنگه د يوه اولاده د بل داو لادې ورونه دي. د اسحاق اولاده يهود اود اسماعيل اولاده عرب دي. نوڅكه هغوى يود بل ورونه دي. سپېڅلي كتاب دامطلب داسې بيانوي: ((ستاخوى به شوخ وي اودخپلو ورونو سره به جوړښت نه كوي))⁴³ څرنگه چې محمد(ص) د اسماعيل (ع) له اولادې دى نوڅكه د اسماعيل بن ابراهيم له څوڅاتو شمېرل كيږي اودا په پوره ډول هماغه ټكى واضح كوي كوم چې په نوموړې وړاندوينه كې په دې ډول ذكر شوي دى ((.....دهغوى دورونو له منځه.....))⁴⁴ په دې وړاندوينه كې په ښكاره ډول ذكر شوي ده چې نوموړى پيغمبر به چې دموسى (ع) پشان وي د بنى اسرائيلو له منځه به نه وي بلكه دهغوى (بنى اسرائيلو) دورونو له منځه به په پيغمبرۍ مبعوث شي، او محمد(ص) هم د بنى اسرائيلو

⁴² د پيدا ايښت سفر ۱۲: ۱۲

⁴³ د پيدا ايښت سفر ۱۸: ۲۵

⁴⁴ د تشنې سفر ۱۸: ۱۸

دورونو له منځه يانې د اسماعيل (ع) داو لادې له منځه پيغمبر شوى دى.

په خوله كې يې خبره ور كينودل:

وړاندوينه زياتوي چې: ((هغه ته به ووايو چې خلكو ته څه ووايي.)) راځئ چې فكر وكړو چې له پورتنۍ جملې چې وايي: ((هغه ته به ووايو چې خلكو ته څه ووايي)) يا ((هغه ته به په خوله كې خبره كېږدو)) مراد څه شى دى ؟

ښاغلى پادري ! وگورئ ! كه زه تاسې ته ووايم چې د تشنې سفر د ۱۸ باب ۱۸ ايت وگوره او ويې لوله، كه تاسې يې په لوستلو پيل وكړئ نو ايامابه خپله كوم خبره ستا په خوله كې ايښې وي ؟ پادري ځواب راكړ: ((نه)) او بيا مې وويل ((او كه تاسې ته يوه داسې ژبه چې بېخي پرې نه پوهيږئ لكه عربى ژبه، در زده كړم او بيا له تاسې غوښتنه وكړم چې ويې وايه يا هغه چې در زده كوم يې تكرار يې كړه، لكه: ((اعوذ بالله من الشيطان الرجيم ۰ بسم الله الرحمن الرحيم ۰ قل هو الله احد. الله الصمد. لم يلد ولم يولد. ولم يكن له كفواً احد.))⁴⁵

((ژباړه: پناه غواړم په الله سره له شيطان رټل شوي نه. شروع كوم دالله (ج) په نامه چې ډير مهربان او ښونكى دى. ووايه [اى محمده چې] الله (ج) يو دى، الله (ج) چاته اړتيا نلري، نه له ده څوك زېږېدلي دى او نه دي له چا پيداشوى دى، اونه له ده سره په صفاتو او كارونو

⁴⁵ قرانكريم، سوري، اخلاص.

کې څوک سيال او شريك شته)) دغه رنگه کلمات چې تاسې مخکې بېخي اورېدلي نه وي او زه يې تاسو ويلو ته رابولم نو ايا دا کلمات به مې ستا په خوله کې نه وي درکړي ؟)) پادري ومنله او ويې ويل: « همدغسې ده څرنگه چې تاسې وويل)) نولکه دمخکې په ډول مې ورته وويل: « همدارنگه کلمات اودقران کریم ايتونه هم پر حضرت محمد(ص) دالله (ج) لخوا دوحې په ډول راغلي دي. »

تاريخ مودته وايي محمد(ص) څلورېنست کلن و چې له مکې درې ميله لرې دحرا په غارکې په عبادت بوخت و. چې، درمضان مياشتې پر اوه ويشتمه شپه دجبرائيل (ع) په نامه پريښته ورغله او هغه (ص) ته يې په مورنۍ ژبه امر وکړ چې « اقرء)) يعنې ولوله ! يا تلاوت کړه. محمد(ص) ددې حالت په ليدلو دوېرې او حيرانتيا په حالت کې وويل: « ماانابقارئ)) يانې لوستونکى نه يم. پرېنسته دويم وار امرکوي خودعبن ځواب سره مخ کېږي او درېيم وار امرکوي اوزياتوي: « اقرء باسم ربك الذى خَلَقَ)⁴⁶ ژباړه: ولوله دخپل پالونکي په نامه چې « ټوله نړۍ)) يې پيدا کړې. په دې ځاى کې محمد(ص) درک کوي چې له هغه غوښتل شوي دي چې تکرار کړي او اوريدلي څه دويم ځلي واوروي.

اقرء باسم ربك الذى خَلَقَ. خَلَقَ الانسان من علق. اقرء وربك الاكرم. الذى علم بالقلم. علم الانسان ما لم يعلم. العلق ۱- ۵ ايتونه.

« ژباړه: (ووايه اى محمده هغه څه چې پرتا وحې کيږي): ووايه دهغه پروردگار په نامه دې چې « ټوله نړۍ)) يې پيدا کړې ده، انسان

⁴⁶ دعلق سورت لومړني ايت.

يې د وينې له غوتې (چې له رحم سره معلقه ده) پيدا کړي، ووايه اوستا پالونکى ډير بښونکى او لوى دى « له هغه څه چې ته يې فکر کوې)) هماغه ذات چې دقلم پوسيله يې (انسان ته زده کړه ورکړه اوشيان يې هغه ته) ورزده کړل، اوپه هغو شيانو يې پوه کړ چې نه پرې پوهېده .

دالومړني ايتونه دي چې داسلام پرستر پيغمبر محمد(ص) دحرا په غارکې نازل شوي دي. چې ، دقرانکریم دشپږنوي يم سورت (العلق) لومړني پنځه ايتونه دي.

د خديجى الكبرى (رض) گواهي:

ډېر ژر جبرائيل (ع) له هغه ځايه ولاړ او محمد(ص) هم دکور په لور رهي شو. په داسې حال کې چې وجود يې ټول خوله خوله اولوند خېشت و او دوېرې اثار يې په مخ کې له ورايه ښکارېدل له خپلې وفادارې مېرمنې خديجې (رض) يې وغوښتل چې دى په بستره کې وپېچي اوپه خپله هم دارام لپاره وغځېد. خديجى الكبرى (رض) دحضرت محمد(ص) حالت له نږدې څاره چې له څه ساعت ارام وروسته نبى کریم (ص) خپلې مېرمنې ته هغه څه چې ده ليدلي او اوريدلى وو ټکي په ټکي بيان کړل. بې بې خديجې (رض) هغه ته اطمینان ورکړ چې هغه په ده باور لري. او خداى (ج) به ونه غواړي چې هغه ته بدې ورسپړي.

آيادا ديو دروغجن پيغمبر اعتراف دى ؟ آيا دروغجن پيغمبر به اعتراف وکړي چې کله پريښتې پرهغه وحې راوړله نو هغه وېرېدلې و او له سره تر پښو پورې په خولو کې ډوب خپل کور او اهل ته ځان

رسولې و ؟ که په نياو (عدل) ولاړ قضاوت وشي ، نو ددې جزا (بدله) به دانه وي چې د محمد (ص) دغه کار او اعتراف، دهغه په رښتينولۍ ، اخلاص او امانتدارۍ دلالت کوي نه په نورخه ؟..... تاريخ گواه دی چې دنبوت په ټول درويشت کلن عمر کې حضرت محمد (ص) ته په خوله کې خبره ورکول کيده (پرهغه وحې راغلې ده) او هغه يادشوي کلمات (وحې) په امانتدارۍ سره نوروته رسولي دي. دوحې کلماتو به دهغه په زړه او روح اثر کاوه، او په زړه کې به يې خای نيوه، کله چې دوحې نزول زيات شونو مسلمانانو هغه دخرما پريانو، پوستکي، دحيواناتو داوړې (ولې) په همغه پلن هډوکي اوپه همدې وخت کې دمحمد (ص) پاکو يارانو په خپلو سينو مبارکو کې حفظ او ثبت کړل، مخکې له وفات نه رسول الله (ص) هغه په توقيفې ترتيب (اوسني ترتيب) سره راټول کړل.

اصلاً دغه کلمات (وحې)، هماغه دتورات دوراندوينې له مخې چې وايي ((او موږ [خدای] خپله خبره دهغه په خوله کې ږدو))⁴⁷ نبي کریم (ص) ته په خوله کې کېښودل کېدې.

⁴⁷ دتشيبي سفر ۱۸ باب ۱۸ ایت

نالوستی پیغمبر (امی):

داسلام دستر پیغمبر (ص) تجربه دجبل النور⁴⁸ په حرا غار کې لولومړنی عمل دهغه له لومړنۍ وحې سره په حقیقت کې دسپيخلي کتاب یوه بله وړاندوینه عملي کوي. په اشعیاء سفر کې، ۲۹ اصحاب ۱۲ نمبر ایت کې دراتلونکې پیغمبر په اړه دارنگه وړاندوینه شوې ده: ((او پرهغه به کتاب (الکتاب، القران، قرائت او تلاوت) نازل شي هغه به په پوره توگه نالوستی (امی) وي، پداسې حال کې چې ورته ووايي: ووايه ! اوزه دعاکوم او هغه (پیغمبر) به وایي: زه نالوستی يم))⁴⁹ قرانکریم دپیغمبر (ص) په اړه فرمایي: الذین يتبعون الرسول النبى الامى.... الاعراف - ۱۵۷ ایت

ژباړه: هغه کسان چې متابعت کوي دالله (ج) دداسې استازي او نبی چې هغه امی (نالوستی)....

ایاد ((زه نالوستی يم)) جمله د ((مانا بقاری)) دقیقه ژباړه نه ده؟ هماغه کلمات چې محمد (ص) دجبرائیل په ځواب کې د وحې په لومړني وارکې ویلي وو.

اجازه راکړه چې ایت یوځل بیا په هماغه شکل چې کنګک جیمز ژباړلی دی تکرار کړم:

((کتاب هغه چا ته لېږل شوی دی څوک چې نالوستی دی. پرنښته هغه ته وایي ((دا ووايه ! اوزه دعاکوم)) هغه ورته په ځواب کې وایي

⁴⁸ هماغه کوه نور دی چې وروسته په دې نامه ونومول شو.

⁴⁹ د ((زه دعاکوم)) جمله په عبراني نسخه کې نشته خود رومن کاتولیک او

همدارنگه تجدید نظر شوې ستېنډرډ ژباړه ته دې مراجعه وشي.

چې زه لوستونکی نه يم)) ٢٥ بايد يادونه وشي چې په شپږمه ميلادي پيړۍ کې هغه مهال چې نبی کریم (ص) دعوت کار کاوه د سپېڅلي کتاب هېڅ قسم عربي ژباړه نه وه موجوده او علاوه له دې انحضرت (ص) امی اونالوستی و، او هېڅ انسان نه يې سواد زده کړه نه ده کړې بلکه دهغه بنوونکی دهغه پروردگار (ج) و. قرانکریم فرمايي: والنجم اذا هوى. ماضل صاحبکم وماغوى. وماينطق عن الهوى. د النجم سورت - ١-٣ ايتونه

ژباړه: او هغه د هوا او هوس له مخې خبرې نه کوي هغه څه (چې له ځان سره يې راوړي دي ستاسو ترمنځ يې ايښي دي) دخداى (ج) دوحې او پيغام يوه برخه ده چې (دجبرائيل پوسيله) يې هغه ته ورزده کړي او دى يې له مخې خبرې کوي.

ستره گواښنه (اخطار):

دکليسا پادري ته مې وويل: ((بناغليه ! دوړاندوينې لکه دلbas غوندې دمحمد (ص) پرتن جوړې راځي. ټکى په ټکى پرهغه (ص) صدق کوي او هېڅ تکلف ددغو وړاندوينو په تطبيق کې نشته. پادري ځواب راکړ: ((ستاټول دلايل منطقي دي. خو هېڅ گټه ترې نه شي اخيستلې، ځکه موږ مسيحيان د حضرت عيسى (ع) ټينگ ملاتړ او حمايت لرو، چې خداى په هغه کې دى، چا چې مونږه دگوناهونو له بنده راخلاص کړي يو او زموږ د گوناگونو کفارو گرځيدلى دى !))

ومې ويل: ((ايا دامهمه نه ده ؟)) خداى (ج) داسې فکر نه دى کړى ! هغه په ډېرې سختۍ سره دخپل کلام ساتنه کړې، خداى (ج) پوهېده چې ستاسو په شان انسانان به دهغه په کلام پورې ملنډې ووهي. نو ځکه دتثنيې سفر اتلسم باب اتلسم ايت وړاندې ځي او گواښنه کوي: ((... دا به واقع کېږي، هغه به زما په نامه خبرې کوي (پيلوي)، او چې هرڅوک زما کلام ته غوږ کېنږدي نو هغه ته به سزا ورکړم.)) هغه څوک چې هغه [استازي] ته غوږ کېنږدي او دهغه پيغام ته چې زما له اړخه دى پاملرنه ونه کړي نو سزا به ورکړم) ٢٦

د سپېڅلي کتاب په کاتوليکي نسخه کې وروستي توري داسې راغلي: ((زه به له هغه کسات (انتقام) واخلم)) کسات اخيستونکی پخپله خداى تعالى (ج) دى ! ايا دا گواښ تا په وېره کې نه اچوي ؟ الله تعالى (ج) دې دکسات په الفاظو تهديدوي !

که يو ظالم او بدمعاش انسان مونږه تهديد کړي نو له وېرې او ډاربه لږزېږو خو ته له خداى (ج) او دهغه له گواښ نه ولې نه وېرېږې؟! يوه بله لويه معجزه چې دمحمد (ص) په اړه صدق کوي، په پورتنۍ وړاندوينه کې د ((هغه (پيغمبر) به زما په نامه خبرې پيلوي.)) توري دي. محمد (ص) دچا په نامه خبرې پيلوي؟؟ په دې وخت کې مې دقرانکریم دانگريزۍ ژباړې نسخه چې بناغلي يوسف على ژباړلې وه راواخيسته، هغه مې پرانيستله او د ١١٤ شمېرې سورت (الناس) په پيل کې مې د بسم الله الرحمن الرحيم الفاظ وروښودل. [شروع کوم دالله په نامه چې بنوونکی او مهربانه دي] او بيامي الفلق

(۱۱۳ سورت) په پيل کې د بسم الله الرحمن الرحيم توري وروښودل او په همدې ډول مې ۱۱۲، ۱۱۱ او ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۰ او... سورتونه وربنکاره کړل چې ټول پر بسم الله پيل شوي و. د قرانکريم وروستي سورتونه مې ځکه وټاکل چې دغه سورتونه لنډ او په مخ کې څو څو سورتونه ځای کېدای شي چې دهر سورت په سر کې بسم الله په اسانۍ سره ليدل کېږي.

د سپېڅلي کتاب وړاندوينه څه وايي؟ ((... هغه (پيغمبر) به زما (الله) په نامه خبرې پيلوي)) محمد (ص) د چا په نامه خبرې پيل کوي؟ [شروع کوم د الله په نامه چې بښونکی او مهربانه دی] وړاندوينه ټکي په ټکي عملي شوې ده!

د قرانکريم ټول سورتونه پرته له (سورۍ التوبه) نه په دې جمله پيل شوي دي چې: ((بسم الله الرحمن الرحيم)) مسلمانان پرته له دې هم خپل ورځني ټول کارونه دخداى (الله ج) په نامه پيلوي. ولې، مسيحيان خپل هر کار د پلار خداى، زوى خداى اوروح القدس په نامه پيلوي.

د تشيې سفر د اتلسم باب، اتلسم ايت په اړه مې پنځلس قوي دلايل (چې وړاندوينه دمحمد صلى الله عليه وسلم په اړه صدق کوي نه دعيسى عليه السلام په اړه)، درته وړاندې کړل، نودغه وړاندوينه دمحمد (ص) په اړه ده.

څلورم فصل

د عيسى (ع) اويحيى (ع) په خبرو کې تعارض (توپير)

موږ دنوې ژمنې (د عيسى (ع) درسالت) د زمانې په مطالعه کولو سره پيدا کوو چې بنى اسرائيل (يهود) لار دغه وخته د تورات د وړاندوينې له مخې ((دموسى (ع) پشان ديوبيغمير)) په تمه وو، ديوحنا انجيل لومړي باب نولسم ايت نه تر پنځه ويشتم ايت پورې دې وکتل شي. هغه وخت چې عيسى (ع) دمسيحيت (مسيح والي) دعوه وکړه نو له يهودو سره داپوښتنه راپيداشوه چې که دى مسيح وي نوالياس چېرته دى؟ يهودو يوه موازي وړاندوينه درلوده، داسې چې، مخکې دمسيح (ع) دبنکاره کېدنې نه به الياس (ع) ددويم ځل لپاره راځي.

عيسى (ع) يهودوته داعقیده داسې څرگنده کړه: [... عيسى ځواب ورکړ: ((حق له هغوى سره دى الياس بايد راشي او کارونه وړاندې بوزي. په حقيقت کې هغه راغلى، ولې هغه چاونه پېژانده او له هغه سره يې بد چلند وکړ، تر ما پورې هم چې مسيح لاهم يم. دهغوى له لاسه به خامخا ازار وينو.)) هغه وخت يې شاگردان پوه شول عيسى (ع) د تعميد ٢٧ ورکونکى يحيى (ع) په اړه غږېږي.] ٢٨

دنوې ژمنې (د عيسى (ع) درسالت) دروايت له مخې يهود داسې قوم نه و چې ديو چا د مسيحيت ددعوي په اړه چوپتيا اختيار کړې وای.

٢٧ تعميد ورکونه هغه غسل ته وايي چې ديو بل مذهب لاروي ته دعيسويت ته د

اوښتلو په وخت کې ورکول کېږي. ژباړن

٢٨ متى انجيل ١٧: ١١-١٣

ددې لپاره چې معلومه کړې چې مسيح څوک دی هغوی له ډېرو ستونزو سره مخ شول. یوحنا انجيل په دې اړه وايي: [یوه ورځ دیوروشليم دنبار يهودې مشرانو څو تنه ساحران (کوډگر) يحيى (ع) ته ورولبړل چې دوی پوه شي چې رينبتيا هم هغه دعوه کوي چې مسيح دی که نه؟ يحيى په بنکاره او واضح ډول وويل: ((نه، زه مسيح نه يم))^{۲۹} ۳۰

بيايې وپوښتل: ((بنه، نوبيا تاسو څوک یاست؟ ایا حضرت الیاس پیغمبر یې؟)) ځواب یې ورکړ ((نه!))^{۳۱}

(په دې ځای کې د يحيى (ع) خبره دعيسى (ع) دخبرې سره په تعارض (ضد) کې واقع کېږي! عيسى وايي چې يحيى هماغه الیاس (ع) دی خو يحيى دهغه خبره نفي کوي (ردوي). دیوحنا انجيل دوینا له مخې بیا نو یو له دواړو پیغمبرانو علیهماالسلام نه (نعوذبالله) رنبتیانه وايي! دعيسى (ع) دگواهی له مخې يحيى (ع) د بنی اسرائیلو دلویو پیغمبرانو له ډلې یو پیغمبر دی: ((تاسوته په يقيني ډول وایم چې تراوسه یوې مور هم د يحيى پشان دلور بزرگ شخصیت لرونکی ماشوم نه دی زېږولی))^{۳۲}

مور مسلمانان پريحيى (ع) دالله (ج) درنبتيني پیغمبر په توگه ایمان لرو او همدا ډول عيسى (ع) هم د الله (ج) یو رنبتيني او اولوالعزم پیغمبر گڼو. هېڅکله مسلمانان له دغو دواړو پیغمبرانو نه یوه ته هم د دروغو

۲۹ یوحنا انجيل ۱: ۱۹

۳۰ د يحيى (ع) دغه اعتراف او اقرار طبعي دی، ځکه په یووخت کې دوه تنه مسيح کېدی نشي، نوکه عيسى مسيح وي يحيى نشي کولی چې مسيح شي.

۳۱ یوحنا انجيل ۱: ۲۰

۳۲ متی انجيل ۱۱: ۱۱

نسبت نه کوي. دپورتني تور سپیناوی پرمسيحيانو وراچوو چې خپله هغوی دامسئله حل کړي، ځکه چې دهغوی سپېڅلي کتابونه د دارنگه ډېرو نیمگړتیاوو اومخالفتونو لرونکي دي. چې تل په هغو کې د ((عيسى تورې خبرې)) په ډول څرگندېږي.^{۳۳}

مونږ مسلمانان واقعاً ديوې پوښتنې سره چې له يحيى (ع) نه شوې وه ډېره دلچسپي لرو. هغه داچې ترې وپوښتل شول: ((ایاته هغه پیغمبر نه یې (چې مور ورته سترگې په لاریو)) خويحيى (ع) بیا هم ځواب ورکړ چې: ((نه!))^{۳۴}

درې پوښتنې له (تعميدورکونکي) يحيى نه!

که په یاد لرئ نودرې پوښتنې له يحيى (ع) نه شوې وې چې هغه دهرې يوې په مقابل کې منفي ځواب ورکړی دی. ددويم ځل لپاره بیا هغه پوښتنې ذکر کوو:

۱- ایا تاسې مسيح یاست؟

۲- ایا تاسې الیاس پیغمبر یاست؟

۳- ایا تاسې هغه پیغمبر یاست (چې مور ورته سترگې په لاریو)؟

۳۳ مهرباني وکړئ او هغو مقالوته چې یوه یې دامريکا په تایمز مجله (ډیسمبر ۱۹۷۴ کال چاپ) کې د «ایا سپېڅلی کتاب حقیقت لری» ترسرليک لاندې اوبله یې ديهودو د گواهانو خپرنيزارگان (وينبتيا «Awake!») مجلې په اتمه گڼه (سپتمبر ۱۹۵۷ کال چاپ) کې د «په سپېڅلي کتاب کې پنځوس زره تېروتنې؟» ترسرليک لاندې خپرې شوې دي مراجعه وکړئ. دغه مقالې داسلامي تبليغاتو له نړيوال مرکز نه ترلاسه کولی شئ.

۳۴ یوحنا انجيل ۱: ۲۱

خو څوك چې له مسيحيت سره اشناوي نو هغه گوري چې دلته دوه پوښتنې سره تړاو لري، دنور وضاحت (څرگندتيا) لپاره راځئ وگورو چې يهودو دمسيح دظهور په وخت كې دهغه دحقانيت دمعلومولو لپاره درې جلاجلا او سره بېلې پوښتنې په ذهن كې لرلې، چې له يحيى يې وپوښتلې. ديهودو استدلال به په دې نورو ايتونو كې وگورو: [نو كله چې دفرسيانو له ډلې څه كسان راغلل له هغه يې وپوښتل: ((بنه، چې تاسې نه مسيح ياست، نه الياس پيغمبر ياست اونه هغه پيغمبر (چې موږ ورته سترگې په لاريو) نوبيا څه حق لرئ چې خلكوته دتعميد غسل وركړئ؟))]^{۳۵}

يهودان دهغو دريو وړاندوينو رښتينولې. ته په تمه وو: لومړى دمسيح بنسكاره كېدنې، دويم دالياس راتگ او درېيم هغه پيغمبر ته (چې دوى ورته په تمه وو).

((هغه پيغمبر !!))

كه ديو حاشيه لرونكي سپېڅلي كتاب پاڼې واپوو نو دهغه پيغمبر په اړه به يې په حاشيه كې وگورو چې هغه پيغمبر د ثنبيې سفر ۱۸د باب پنځلسم اواتلسم ايتونو دوراندوينې له مخې هماغه (دموسى) پشان پيغمبر (يا (ستاپشان پيغمبر) دى.

او موږ مخكې پرډېرو دلايلو سره ثبوت كړه چې محمد (ص) دموسى (ع) پشان دى، نه عيسى (ع)!

مسلمانان دانه ردوي چې مسيح په چې (Christ) ژباړل شوى، عيسى (ع) دى، او همدارنگه موږ له يو دپاسه زرو هغو وړاندوينو مخالف نه يو چې دمسيح دظهور (بنسكاره كېدنې) په اړه په سپېڅلي كتاب كې راغلي دي ليكن وايو چې هغه وړاندوينې چې دثنبيې سفر په اتلسم باب اتلسم ايت كې راغلي دي دعيسى (ع) په اړه صدق نه كوي بلكه دمحمدصلى الله عليه وسلم په اړه صدق كوي:

پادري فارن هيردنى چې كله له ماجلا كېده نو په ډېر ادب او احترام يې وويل چې خبرې ډېرې په زړه پورې وې او هغه غواړي چې يوه ورځ دهغه دكليسا له نورو غړو سره هم كېنم او خبرې وكړم.

يوه نيمه لسيزه تېره شوه خوزه اوس هم په تمه يم چې هغه زرينه موكه په لاس راشي.

زما په گومان پادري په خپله خبره كې صادق و، خو تعصب په اسانۍ سره له منځه نه ځي او هېڅوك نه غواړي چې په اسانۍ سره خپل پيروان له لاسه وركړي.

د پيغمبرۍ د ثبوت لپاره معيار او محك:

دعيسويت علماو ته وايو، ولې دمحك هغه ډېره چې دعيسى (ع) دپيغمبرۍ دثبوت لپاره كاروئ، دټولو لپاره ونه كاروو؟ او هغه د محك ډېره داده:

[هماغه ډول چې ونه له مېوې پېژندل كېږي، كولى شى دوى هم له اعمالو وپېژنى. تاسو به يقيناً دانگور دونې او ددنبتي داغزيو، دانخر دونې اوداغزيو دبوټي ترمنځ په توپيرونو پوهېږئ. بنه ونه بنه ميوه وركوي او بې كاره ونه بې كاره مېوه وركوي، بنه ونه بې كاره مېوه نه

ورکوي او همدارنگه بده ونه ښه مېوه نه ورکوي. او هغه ونې چې خرابه مېوه ورکوي پرې کېږي او په اورکې سوځول کېږي، نوهمدغه شان دروغجن پيغمبران له اعمالو پېژندل کېږي [۳۶

ولې له دې وېره لرئ چې دا دمحك ډېره دمحمد(ص) دتعاليمو په اړه تطبيق کړئ ؟

تاسو دموسی (ع) اوعیسی (ع) تعاليم په صحيح ډول وگورئ نوډېروردگار دوروستي عهد (قرانکريم) په اړه به پوه شئ چې نړيوالوته يې ډاډتيا په اندازه سوله او ارامي راوستله.

((که داوسنی پرمختللي نړۍ واک او مشري دمحمد(ص) پشان يو څوک په لاس کې واخلي، نو هغه به وتوانېږي چې دنړۍ ستونزې ختمې کړي او نړۍ او نړيوالوته به دهغوئ ډاډتيا په اندازه سوله او نېکمرغي چې اوس هغوئ ته مطلوب او اړينه ده راوړي.)) دجورج برناردشاو وينا

دانسانيت په تاريخ کې لوی شخصيت !

دټايمز اوونيزې د ۱۹۱۴ کال دجولای پر ۱۵ مه نېټه ددې پوښتنې چې ((دتاريخ لوی شخصيت څوک دی ؟)) دځواب لپاره له تاريخپوهانو، پوځيانو، سوداگرو او نورو لویو خلکو نظرونه راټول کړل چې ځينو يې دهتلر، گاندهي، بودا، ابراهام لنکلن اونورو په اړه نظريات ورکړي و خو جوليس مسرمن (Jules Masserman) چې دامريکا لوی څېړونکی او ارواپوه دی ، ددغه قضاوت لپاره يو معيار

وتياکه او ويې ويل: ((دنړۍ لارښودان بايد په لاندې درېو برخوکې لاسته راوړنې ولري ترڅو موږ هغوئ په لويو اشخاصو کې وشمېرو:

۱- بايد دخپلو اتباعو دپرمختگ او هوساينې لپاره لاسته راوړنې ولري.

۲- ټولنيز نظم يې بايدمنځته راوړی وي چې خلك يې ترسيوري لاندې په اطمنان او امن سره ژوند کوي، او

۳- خلکوته يې دعقايدو (عقيدو) يوه ټولگه راوړي وي.))

هغه دپورتنیو درېو معيارونو په نظر کې نيولو سره تاريخ داسې وڅېړه چې هتېلر، پاستور، قيصر، موسی، کانفيوش او نور... يې مطالعه کړل او په پای کې دې پايلې ته ورسېد چې:

((دپاستور او سالک پشان خلك بې له شکه چې رهبران دي، اودگاندهی او کانفيوش پشان خلك له يوې خوا او الکساندر، قيصر او هتېلر له بلې خوا د دويم لاس او حتا د درېم لاس رهبران دي، عیسی او بودا يوازې د درېيمې ډلې پورې تړاو لري. کېدی شي چې ترټولو لوی رهبر د انسانيت په تاريخ کې محمد(ص) وي ځکه چې هغه په پورتنیو درې وارو معيارونو برابر دی او له هغه نه په يوه درجه کمه کې بيا موسی (ع) دغه صفات لري.))

دشیکاگو دپوهنتون ددغه پروفیسور چې زما په اند هغه يو يهودي دی دمعیارونو له مخې عیسی (ع) او بودا کاملاً (په پوره ډول) دانسانيت دلویو رهبرانو له لړ نه اوزي ولې عجيبه پېښه ده چې محمد(ص) او موسی (ع) دواړه يودبل په څنگ کې يادشوي دي چې دا پخپله د مخکيني استدلال چې ((عیسی (ع) دموسی (ع) پشان نه دی خو محمد(ص) دموسی (ع) پشان دی)) وزن لازیاتوي:

((... ستا موسی) پشان یو پیغمبر))^{۳۷}

اسقف (دعیسوي یا یهودي مذهب عالم) جیمز ال داو^{۳۸}
دسپېڅلي کتاب دکولن په ډکشنري (قاموس) کې نور دلایل چې
عیسی (ع) دموسی (ع) پشان نه دی او محمد(ص) دموسی (ع) پشان
دی، وړاندې کوي:

((موسی (ع) دیو حاکم او اداره کوونکی په توگه دبنی اسرائیلو
دملت بنسټگر دی. هغه دسامي ازادو ټولنو موسس دی... یوازينی
کس چې دتاریخ په اوږدو کې له هغه سره یې پرتله کولی شو،
محمدصلی الله علیه وسلم دی.))

په پای کې دسپېڅلي کتاب دشرح کوونکي، مسیحی عالم او
اسقف، او حضرت عیسی (ع) پر وینا وو دغه بحث پایته رسوو:

((مهمې لاسته راوړنې دیو رښتوني پیغمبر، اخلاقي ارزښتونه دي چې
دتعالمو په جریان کې په هغه کې ترسترگو کېږي.)) (پروفیسور
دومیلو)

[... هغوی کولی شئ له کرنو (اعمالو) یې وپېژنئ.] حضرت
عیسی علیه السلام.

راځئ په خپلو کې استدلال وکړو !

قرانکریم فرمایي: قل یا اهل الکتب تعالوا الی کلمی. سواء بیننا
وبینکم الا نعبد الا الله ولاشرك به شیئا ولایتخذ بعضنا بعضاً ارباباً من
دون الله فان تولوا فقولواشهدوا بانا مسلمون ۵ ال عمران: ۶۴ ایت

^{۳۷} دتثنیې سفر ۱۸: ۱۸

^{۳۸} Rey James L. Dow

ژباړه: ووايه (ای محمده) چې، ای اهل کتابو! راځئ دیوې کلمې
په لور چې زموږ اوستاسو ترمنځ برابره (شریکه) ده (او هغه دا) چې
پرتله له الله (ج) نه دبل چا عبادت به نه کوو او نه به له هغه سره څه شی
شریکوو (په ذات اوصفتو کې) او نه به نیسي ځیني له موږ ځیني
نور په خدایي سره، نو که وگرځېدل دوی (له توحیده) نو وواياست ( )
ای مومنانو (چې شاهدان شئ تاسې (اهل کتاب) چې موږ مسلمانان یو.
(اهل کتاب)) یو بناغلی لقب دی چې په قرانکریم کې یهودو او
عیسویانو ته ورکړل شوی. په دې مبارک ایت کې مسلمانانو ته امر
شوی دی چې دوی ته بلنه ورکړئ په - ای اهل کتابو - ای پوهه او
اگاه خلکو - ای هغو خلکو چې دعوه کوی چې تاسوته اسماني کتاب
راغلی دی، راشئ چې په یو شریک محور سره راټول شو چې پرتله له الله
(ج) به دبل چا عبادت نه کوو، ځکه پرتله له الله (ج) نه بل څوک
دعبادت اجر ورکوونکی نشته. نه د دې لپاره چې:

[دهغوی په مخکې مه ټیټېږه او هغوی مه لمانځه، ځکه زه چې
خدای یم، ستاخدای یم، غیرتي خدای یم او څوک چې له ماسره
دوښمني کوي سزا ورکوم او دا سزا دهغوی د اولادونو تردربیم او
خلورم نسل پورې ورکول کېږي]^{۳۹} بلکه ددې لپاره چې هغه زموږ
خالق، رازق، پروردگار او پالونکی دی نو ځکه هغه دهرډول عبادت،
لمانځنې، ثنا او ستاینې اجر ورکوونکی دی.

یهودان اومسیحیان، یاد شوي درې وړاندیزونه دتیوری. په شکل
مني ولې په عمل کې هغوی ناکام دي پرتله له دې چې دوحدانیت په

^{۳۹} دخروج سفر ۲۰: ۵

اړه عقيدوي انحرافات لري. دروحانيت داعتلا^{۴۰} (Consecrated Priesthood) مسئله په دې ماناچې يوانسان دکاهن، پاپ، پادري يا برهمن په لباس سره کولى شي چې پرته له دې چې پوهه، روحي پاکوالى اود ژوندون سپېڅلتيا په نظر کې ونيول شي، پرنورو دبرترى (لوړوالى) دعوه وکړي، چې اسلام دغه عمل ددين دخلکو لپاره په رسميت نه پېژني.

اسلامي عقیده مورې ته په منظم ډول يوبل پسې بيان شوي ده: قولوا امنا بالله وما انزل الينا وما انزل الى ابراهيم واسماعيل واسحق ويعقوب والاسباط وما اوتى موسى وعيسى وما اوتى النبيون من ربهم لاتفرق بين احد منهم و نحن له مسلمون ۵ البقرى ۱۳۶ ايت ژباړه: وواياست چې ايمان موراوړې په الله (ج) او پر مورې نازل شوي (قرآن) او پر هغه څه چې پر ابراهيم، اسماعيل، اسحاق، يعقوب عليهمالسلام او دهغوئ پر اولادې نازل شوي دي او هغه څه چې موسى او عيسى ته راغلي دي او هغه چې نورو پيغمبرانو ته دخداى (ج) له لوري راغلي دي (ايمان پرې لرو) او دهغوئ ترمنځ توپيرنکوو اومورې مسلمانان يو.

دمسلمان موقف ښکاره دى. مسلمان دا دعوه نکوي چې دين يوازې دده دى، اسلام نه فرقه ده اونه کوم توکميز دين. دمسلمان له انده ټول اسماني دينونه ديويې موخې لپاره دي اوتول اسماني دينونه

^{۴۰} ديهودوپه عقیده دغه اعتلا او ځان لوړ شمېرل د (رجال دين) لپاره ميراثي عمل دى.

په حقيقت کې يودي، ځکه حق يو دى او دا (اسلام) هماغه دين دى چې دمخکينيو پيغمبرانو پوسيله تبليغ شوى دى.

په سورى الشورى، ديارلسم ايت کې الله تعالى (ج) فرمايي: ژباړه: خداى (ج) تاسو (مومنانو) ته يو داسې قانون بيان کړى (رالېږلى دى) چې دهغه توصيه (وصيت) يې نوح عليه السلام ته هم کړې وه، اوما (الله (ج)) هغه پرتا نازل او ابراهيم، موسى او عيسى عليهمالسلام ته مومې هغه (قانون) سپارښتنه کړې ده. (هغوئ ټولو ته مې سپارښتنه کړې ده چې اصول د) دين پرځاى کړي او په هغه کې توپير ونکړي او اختلاف نه ځان وساتي... داهماغه دين دى چې ټولو اسماني کتابونو يې تصديق کړى او تدريس کړى يې دى.

له اړه (په اصل کې) نوموړې عقیده دتدبير، او دالله (ج) ارادې پوهېدنې او پوره غاړه ايښودنې او تسليمي دالله (ج) ارادې ته دپوهونې کوښښ کوى.

نوکه هر څوک داسلام له مقدس دين نه سرغړوي يانې بل دين اختياروي، په حقيقت کې هغه له خپل فطرت سره هم مخالف دى او دالله (ج) دارادې او تدبير سره هم جوړ نه دى، له داسې کس نه دهدايت تمه نشي کېدى، ځکه چې هغه پخپله هدايت رد کړى دى.

پای

دا کتاب له اصلاح آنلاین څه ډانلوډ شوی دی